

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Quæstio II. An Conclusio demonstrationis sit certior Præmissis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

QUÆSTIO II.

An Conclusio Demonstrationis sit certior Præmissis.

PRÆMITTO I. *Quid sit apud alios Certitudo?*
 EXPLICAT I. Vasquez & sumit certitudinem pro determinatione assentiendi sine formidine objecto, facta per imperium voluntatis. *Hæc explicatio*

NON SATISFACIT. Tum quia nullo etiam præsupposito imperio voluntatis, certè assentitur intellectus, duo non esse unum. Tum quia illi imperio voluntatis præluere debet actus intellectus, qui non arbitrariè proponat, ut hoc imperet voluntas; aliàs posset præluere ut imperet voluntas assensum, quod unum sit duo, & hoc fundamentum potius erit certitudo quasita. Tum quia necessariò debet distingui certitudo evidenter objecti, à certitudine inevidentis objecti, quæ distinctio nulla foret, si utrobique ad certitudinem requireretur imperium voluntatis.

EXPLICAT II. Idem. Quod certitudo idem sit, quod veritas.

NON SATISFACIT Explicatio. quia licet ista in re & entitativè coincidant, distinguuntur tamen definibilitatibus, aliudque est dicere Cognitio vera & evidens, aliud certa & evidens, ut usus etiam hominum comprobatur.

EXPLICAT III. Idem, quod certitudo sit reflexio, quæ quis iudicat assensum à se exhibitum certum esse. *Hæc explicatio*

NON SATISFACIT. Tum quia non est ratio, quare non possit esse actus etiam directus, certus. Tum quia huius ipsius quaritur ratio, unde & quid sit, quod reflexio dicat actum exhibitum certum esse. Tum quia aliud est, actum habere pro objecto scientiam, & aliud esse actum scientificum, hinc de scientia etiam non nisi probabiliter possumus discurre: ergo etiam aliud est, actum habere pro objecto certitudinem, & aliud esse certum: cumque non sit ratio, quare certitudo non possit dividi in certitudinem, Objectivam & Subjectivam, videtur Vasquez immeritò admittere non nisi certitudinem Subjectivam.

PRÆMITTO II. *Quid sit ista certitudo.* Fusiùs de illa in materia de certitudine Fidei, pro nunc suffecerit dicere. Certitudinem ex parte Actus esse ipsam firmam adhesionem ad objectum. Certitudo autem objectiva, est ipsa invariabilitas, necessitas, determinatio, ipsius esse objecti.

PRÆMITTO III. *Certitudinem ex parte actus seu subjectivam, secundum id quod dicitur in recto esse idem cum ipso actu entitativè, licet connoret, objectum.* Ratio quia nulla necessitas distinguendi illam ab actu.

PRÆMITTO IV. *Certitudinem objectivam esse intrinsecam etiam objecto.* Ratio: quia non est ullum fundamentum illius superaddendæ & certè hæc

certitudo objectiva, est necessitas & invariabilitas objecti. Objecti autem necessitas, est ipsa exigentia prædicatorum Objecti, ipsa autem exigentia, sunt ipsa prædicata Objecti, ipsa autem prædicata Objecti, sunt ipsummet Objectum, ipsum autem Objectum est sibi intrinsecum. Ergo à primo ad ultimum, ipsa etiam necessitas, est intrinseca. Non nego tamen quod ipsum certum, objecto creato conveniens, in linea existentis, dependant à Deo. Non nego item quod certitudo objectiva possit haberi ratione motivi extrinseci v.g. Dei attestantis; sed quia hoc quod est esse certum ratione testimonii Divini, non est in ratione objectiva aliquid realiter superadditum, illi objecto ita formalisato, hinc adhuc, verum erit dicere, certitudinem non esse quid superadditum. Casu autem quo Deus assensum qui ex probabilibus motivis sit, revelaret tamen esse verum, in tali casu actus ille, factus ex probabilibus motivis, non esset certus, quia non esset firma adhesio animi, esset tamen certus ex motivo quod Deus nihil falsum revelare possit.

PRÆMITTO V. *Maximè attendi ab Auditoribus ad certitudinem ex parte actus, unde cum quaritur An Conclusio certiores sint Præmissæ, attenditur ad certitudinem ex parte Actus & Subjectivam.* *Hinc*

DICENDUM est. *Certiores esse Præmissas Conclusionem.*

PROBATUR I. Propter quod unumquodque tale & ipsum magis; Sed Conclusio est certa propter Præmissas, Ergo & ipsæ sunt certiores.

PROBATUR II. Evidentiores sunt Præmissæ præ evidentia Conclusionis, Ergo & certiores.

PROBATUR III. In Conclusionem non est æqualis certitudo objectiva, Ergo nec respondebit illi secundum (ut supponimus) merita objecti, æqualis certitudo subjectiva. Antecedens probatur, quia certius est ipsum principium lumine naturæ notum, quam id quod necitur cum illo principio: & cum nulla Conclusio quæ talis, sit Principium lumine naturæ notum, nulla etiam Conclusio erit æquæ certa ac Præmissæ. Consequentia principalis probatur: quia hic quaritur de certitudine ut dixi, quæ sit secundum merita objecti, non autem esset certitudo secundum merita objecti, si cum Conclusio non sit æquæ certa, æquæ certò illi assentiretur intellectus.

CONFIRMATUR. Adhæsiō ista fit ex maiori Necessitate quam advertit intellectus, maiorem autem necessitatem intellectus advertit in Principio lumine naturæ noto, quam in Conclusionem ex illo deducta, aliàs æqualis esset certitudo Principii, cum Conclusionem, per mille Consequentias deducta; quod est certè contra communem experientiam & contra rationem, quia aliàs omnes Conclusiones essent Principia, & omnes, essent Lumen intellectus.

Quæ in contra Obijciuntur, petatur illorum solutio ex dictis de Evidentia.

QVÆ.